60e jaargang. — N° 23. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden Zaterdag, 22 Maart 1913

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée**, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement.
Twee maal per week, 4 fr.
Een maal » 3
Een blad afzonderlijk 10 c
De abonnementen zijn vooruitbetaalbaar.
Aankondigingen : 15 c per drukregel.
Reclamen, vonnissen en artikels, voorraan of binnen blad : 1 frank den drukregel.

CONCORDIA. — Groot Liefdadigheidsfeest ten voordeele van het St-Jozef Patronaat, op Paaschmaandag, om 3 1/2

Concert, Tombola, Verscheidene aantrekkelijkheden.

TWEEDE BLAD

Paascheieren.

De Christenen schonken oudtijds met Paschen elkander eieren, en nog heden ten dage bestaat het gebruik op vele plaatsen, dat vrienden en geburen bij elkander op de paascheieren gaan, zooals men zegt. In Italië en sommige andere landen bestaat het gebruik, dat zoodra op Paaschzaterdag het « Alleluia » is gezongen, deze eieren door den priester gezegend worden.

Deze eieren, zijn als een zinnebeeld van Jezus Verrijzenis en van die der menschen.

Het ei is een zinnebeeld des verrezenen Verlossers.

In het ei bevindt zich dooier en eiwit, eene uit zich zelf levenlooze stof. Door het broeden en door den vereischten warmtegraad ontvangt deze levenlooze stof leven en wordt veranderd in een levend kuiken, hetwelk de harde eierschaal van binnen doorbreekt en daaruit als zelfstandig schepsel te voorschijn treedt.

Dit is een feit, doch laat zich niet verklaren. Die het zou willen loochenen, zou voor een idioot of voor zeer koppig en eigenwijs worden gehouden.

Iets dergelijks had plaats bij Jezus opstanding. Gelijk de levenlooze stof in de eierschaal besloten ligt zoo lag Jezus' ontzield Lichaam in het graf ; evenals de harde eierschaal haar inhoud vast omsluit, zoo lag Jezus' Lichaam in een, in de rots gehouwen graf met een zwaren steen gesloten, verzegeld en bewaard ; het levend kuiken breekt de harde eierschaal van binnen door ; insgelijks kwam Jezus te voorschijn door de rots heen.

De Paascheieren zijn alzoo voor den christen als eene geloofsbeliidenis. 't Is als wil hij zeggen zoo waar ik weet, dat uit dit ei door bloedwarmte een kuiken te voorschijn komt, zoo waar geloof ik dat Jezus glorievol uit het graf verrezen is.

Het Paaschei is ook zinnebeeld onzer eigene opstanding want daarin bevindt zich voor het broeden dooier en eiwit, na het broeden een levend kuiken ; de inhoud van het ei is geheel veranderd. Dood ligt de mensch in het graf en wordt stof en asch. De opstanding zal dit stof in vleesch en beenderen, in een levend lichaam doen verkeeren. Zoo God ons in staat is dooier en eiwit om te scheppen in een levend kuiken, wieen Hem dan de macht ontzeggen uit het stof in de graven een nieuw, levend en verheerlijkt menschelijk lichaam te vormen ?

Verklaren laat zich wederom het een noch het ander. Christus heeft de verrijzenis ons toegezegd. Even zeker als wij weten, dat de inhoud van een ei door bloedwarmte een levende vogel wordt, met evenveel zekerheid moeten wij verhopen, dat wij eenmaal levend uit het graf zullen opstaan, want Jezus de almachtige Schepper, die eene dusdanige verandering in het ei millioenen malen te weeg brengt, Hij zelf heeft ons de verrijzenis beloofd, alzoo leggen wij door middel van de paascheieren beijdenis af van ons *geloof* en *hoop* in de toekomstige verrijzenis.

Wil men, om alle goddelijke deugden bij ons te hebben en Christus na te volgen, die verrees om den menschen zijne *liefde* te tonen, evenals Hij eens stierf uit liefde voor den mensch ; wil men, zeg ik daarbij nog eene akte van *liefde* stellen ; dan, geachte lezer, zult gij u niet tevreden houden met zelf gebruik te maken, met mate, van de schoone, voedzame en zinnebeeldige paascheieren, maar zult gij ook uwen armen medemenschen van die gave middelijk mededeelen !

RESURREXIT !

Straal der zonne, licht zoo zoet
Dat natuur ontwaken doet
Uit den droeven winternacht,
En ombuit met lentedracht.
De aarde, uw tooi en glanzen wijst
Op de schepping die verrijst.

« Resurrexit ! » klinkt het weêr ;
't Wordt herhaald in d'hemelsteer.
Bosschen, beemden, galmen 't uit,
't Is ook wat de vogel fluit !
Resurrexit ! Met ons Heer,
Wil natuur verrijzen weêr !

« Hij verrees ! » De zegevaan
Is den Kristus voorgegaan.
Dood en hel zijn neergeveld !
Kristus is de zegeheld !
Resurrexit ! op zijn troon
Steeg Hij in zijns Vaders woon !

Kristus ! Hij is opgestaan
En ons menschen voorgegaan
Uit het graf voor de Eeuwigheid
Lijk Hij 't heett op aard voorzeid !
Menschen, staat ook op uit graf
Dat de zonde als loon u gaf.

Komt met Kristus, onzen Heer,
U verzoenen ! En dan weêr
Klinke 't blij : « Alleluja !
« Wees verheugd, o Maria,
« Want de Zoon die u behoort
« Is verrezen naar zijn woord ! »

J. M.

Het onderhoud der weiden.

Het uitbaten der weiden, zoowel als de landen zonder labeuring, vraagt menigvuldige zorgen van onderhoud, zoo men dezelve eene hooge opbrengst wil doengeven. Het gras moet overvloedig, malsch, krachtig en rijk in voedzame stoffen zijn. Indien de bloem goed samengesteld is, indien de beste grashalmen in goede evenredigheid aangesloten zijn bij de moesplanten, moet men dezen toestand trachten te behouden door eene goed gedane bemesting. Het fosforzuur en het potasch begunstigen de ontwikkeling der moesgewassen ; van den anderen kant, geeft het potasch aan al de planten een weelderige groei, en maakt ze kneivertijd malsch en voedzaam. 't Is zoo kort mogelijk na den winter dat men deze twee meststoffen moet toepassen, en gewoonlijk gebruikmen 300 k. super en 600 k. kainiet per hectaar voor eene goede onderhandeling.

Het stikstof dat in min of meer groote hoeveelheden wordt toegediend, naar gelang de weide gegraasd of gemaand wordt, begunstigd de ontwikkeling der goede grassoorten en geeft stevigheid aan het gras. 't Is gewoonlijk in Maart da men deze bemesting toedoent, onder den vorm van ammoniak sulfaat, in hoeveelheid van 150 kg. voor gemaaide en 100 kg voor gegraasde weiden. Na het toedienen dezer meststof die een weelderige groei zal verzekeren, moet men krachtdadige eggingen doen, die het binnendringen van het meststof vergemakkelijken, de grond verluchten en verwarmen, en de ontbinding der organieke meststoffen verhaasten.

Zekere weiden zijn overweldigd door het mos ; dit is dikwijls een teeken van de armoede van den grond. Een middel tot krachtdadige verdelging is, alvorens de Loogergemelde meststoffen toe te dienen, eene bemesting te doen van 250 kg. sulfaatijzer per hectaar, gevolgd door goede eggingen.

Het uiteen werpen van een hoop grond van goede hoedanigheid, verstikt het mos, en geeft sterkte aan de planten.

Het onkruid moet zorgvuldig vernield en de omsluitingen zoohaast mogelijk hersteld worden.

Jean BLOUX
Landbouw Ingenieur.

ALLERLEI NIEUWS.

Z. H. DE PAUS. — De dagbladen bevatten een bericht uit Rome, waarin melding wordt gemaakt van een lichte verergering der ongesteldheid van den Paus. Ofschoon de gezondheidstoestand dus minder goed is, koestert de omgeving des Pausen daaromtrent geen zorg.

De « Perseveranza » van Milaan, deelt eenige bijzonderheden mee over de manier waaron de Paus zich zijne laatste onpasselijkheid heeft op den hals gehaald. Dit gebeurde door de plotselinge temperatuurverwisseling Z. H. was op het gedacht gekomen zich eens persoonlijk rekening te geven hoe het toeging in de verschillende bureelen van het Vatikaan en daarom zou hij er onverwachts een bezoek brengen. Met dit doel verliet hij onlangs opeenen morgen, enkel vergezeld van zijn geheim kamerheer Mgr Bressan, zijn bijzondere vertrekken, die alle goed verwarmd zijn. In de breede, onverwarmde gangen naar het staatssecretariaat kreeg hij zijne eerste verkoudheid, te meer daar er dien dag eene zeer onaangename temperatuur heerschte.

Daarbij kwam dan nog de levendige belangstelling van Pius X voor heel het vliegen luchtschipwezen. Wanneer een Italiaansch luchtschip in den Romeinschen hemel verschijnt, verzuimt hij nooit het zoo lang mogelijk met de blikken te volgen, en met dit doel heeft de Paus eens in 't begin van Maart lang in den kouden wind voor een open venster gestaan, waarvoor hij reeds den volgenden dag met koortsverschijnselen moest boeten.

— GEEN goede koffie is er mogelijk zonder goede chicorei. De liefhebbers van eene goede tas zullen dus de Trappisten Chicorei Vincant gebruiken. Men vindt ze overal.

AVONTUUR VAN EEN INDIAAN. — Sedert eenigen tijd bewoonde een Indiaan, afkomstig uit Zuid Amerika een landhuis nabij Orense. Het gerucht had geloopen dat de Indiaan eene groote fortuin uit zijn land had medegebracht. De man leefde gerust, zonder te denken aan den tijd dien zijn welstand om hem heen zou verwekken.

Maandag avond begon de wachthond geweldig te blaffen. Dadelijk ging zijn meester zien wat er scheelde. Hij zag dat zijn huis omsingeld was door eene groep gewapende mannen. Gelukkiglijk was de Indiaan niet alleen tehuis. Hij riep zijne knechten en eenige aan tafel zittende vrienden. Een geregeld gevecht werd geleverd en revolverschoten gewisseld langs weerszijden tusschen belegeraars en belegerden. Na eene halve uur vechtens werden de bandieten op de vlucht gedreven, bloedsporen achterlatende. De Indiaan was heentgekwetst aan den arm, zijne vrienden en dienaars waren ongedeerd.

— ALS kolieken of als krampen
't Vee doen zweeten en doen dampen
En in een doen krimpen van de pijn,
Zal **De Kempenaar** verzachting zijn.

— DE GROOTE ZEEDIEPTE. — Tot heden werd de diepte an 9636 meters, gevonden door het Amerikaansch schip Nero in 1899 in de Stille Oceaan, nabij de Mariannen (12°40 noorderbreedte en 145°40 oosterlengte) als de grootste beschouwd. Volgens een verslag aan het bureel van het keizerlijk zeewezen, heeft het Duitsch peilschip Planet, onlangs eene diepte ontdekt van 9780 meters, die tot heden nooit overtroffen werd. Zij bevind zich op 50 zeemijlen ten noordwesten van het Philippijnsch eiland Mindanao. Men kent geene andere diepten van meer dan 9000 meters, dan die welke in 1895 werd gevonden door het Engelsch oorlogschip « Penguin » nabij de Togo-eilanden, 9427 meters.

Aan de Planet is men nog benevens vele belangrijke oceanographische waarnemingen, de ontdekking verschuldigd van de grootste diepte in den Indischen oceaan : 7000 meters.

DE NIERPIJNEN, de zinkingpijnen en de stijfheid der lidmaten komen voor van het slijm, daarom genest men ze zoo gemakkelijk met de antislijmachtige Pil van Dr. Walthéry. 1 fr. de doos.

EEN DAG TE LONDEN. — Om zich goed rekenschap te geven van de uitgebreidheid eener stad als Londen, is het voldoende eenige statistieken na te gaan.

Zoo werden bij voorbeeld, dagelijks 130 mannen en vrouwen naar de gevangenis gevoerd ; uit hoofde van het druk verkeer wordt elken dag een persoon doodgereden en 24 anderen gekwetst ; dagelijks worden 4.000.000 personen vervoerd met trams omnibussen, autobussen, tubs en electrische trams, elken dag ontstaan er tien branden, gaan 640 personen naar het gasthuis, worden 70 verloren honden door de policie gevangen en gaan 70 regenschermen verloren. Ook zien dagelijks 325 kinderen het licht terwijl er 84 kinderen sterven. Elken dag worden 105 huwelijken voltrokken en 190 personen begraven.

— IK HOESTE, ik spuwde moeilijk, ik had prikkelingen in de keel en in de longpijpen, maar dank aan eene enkele doos Borstpastillen Walthery ben ik volkomen genezen. (Ziedaar wat men alle oogenblikken hoort zeggen.)

RENERS & Ce, handelsagenten, Boulevard de la Sauvenière, 178, LUIK.
Bewaken de bewerkingen hunner klanten. — Antwoorden op alle vragen om inlichtingen. — Zien kosteloos trekkingen na. — Betalen de coupons zonder kosten. — Leenen op titels — Openen loopende rekeningen, etc.
TELEFOON 3971.

HOPJE DE BEUKELAER

PETIT-BEURRE LAREIN

CACHE-RADIATEURS
FOYERS DE LUXE
Devantures en cuivre pour cheminées
F. WIRTH
CONSTRUCTEUR
39-41, Rue Bara, 39-41
BRUXELLES

AUTOMOBILES NAGANT
G. de SPIRLET et R. de MACAR
11, Place Cathédrale, Liége — Téléph. 2918.
10-12, 14-16, 18/24, 20/28, 24/30 et 30/40 HP.
Catalogue, visite des usines et essais sur demande.
Garage ouvert toute la nuit.
Men spreekt vlaamsch en duitsch.
Stocks considérables de tous accessoires.
Pneus de toutes marques.
Essence « Motogazoline » livrée franco Belgique *au cours du jour.*
Atelier de réparations pour toutes marques.

— INDIEN GIJ GROOTE WINSTEN WILT DOEN en nietegenstaande rette en gemakkelijke schoenen dragen, wendt U tot het
Oud Huis J. HEUVELMANS,
26, Rue Pont d'Ile, 26, Luik
waarvan de artikelen sierlijk, zeer sterk en tevens zeer goedkoop zijn.
Groote keus in SCHOENEN EN BOTTINNEN GANSCH GENAAID van af 8.50 en 10.50.
Men spreekt Vlaamsch.

—o— OPHOUDING VAN HANDEL. Verkoop met grooten afslag. — Juweelhandel, Horlogiemakerij en Goudsmedery — Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856, Groenselmarkstraat, 33, te BRUSSEL.
Koopt uwe schoenen, sierlijk en goedkoop in het Huis COLLARET. 3, Vinâ-e-d'Ilestraat 3, Luik.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.
Marmers. Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd). Kleine meubels.
Paul Buastalla, 39, Koninklijkestraat Brussel. — Telefoon 4925.

— **Migraine, hoofd- en tandpijn nevralgies**, plots genezen door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zoomet, wendt u tot de apotheek Gauthier, Mechelen.

ASTHMA
Gij allen die aan het Asthma lijdt, schrijft aan M. ESCOUFLAIRE, apotheker te Ath, die u GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden.
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN.

Maandelijksch prijsraadsel van den Postrijder

voor de maand Maart

Ik ben niet wat ik schijn te zijn :
Ik ben maar eerlijk in den schijn ;
Ik kan geen eenen mensch behagen,
Wie mij ontvangt zal mij verjagen.
Door mij wil niemand zijn betaald,
Als men den kerel achterhaalt,
Die mij het wezen heeft gegeven,
Dan boet hij 't zeker met zijn leven.
Wij zeggen het nog eenen keer
Voor boer, voor pachter en voor beer,
En zullen het niet meer herhalen :
Kom den *POSTRIJDER* gauw betalen
Wie achterblijft krijgt bij de post,
Een brieffje dat vijf centen kost.
Nu moeten wij u nog iets zeggen,
Mij moogt gij niet op tafel leggen ;
De drukker kan met mij niets doen
En weigert mij met min tatsoen,
Wie langer wacht dan vijf, zes dagen,
Die zal het zich fameus beklagen,
Wordt ik al eens voor goed aanzien
En vindt ik toegang bij de liên,
Dat zal hun grootelijks herouwen,
Want zoo ze mij eens goed beschouwen
Dan wijzen zij mij naar de straat
Gelijk een geuzen kandidaat.

— o —

De oplossingen van dit prijsraadsel kunnen schriftelijk ingezonden worden tot donderdag 27 Maart aanstaande.

Tusschen de goede oplossers, die genoegzaam zijn en de oplossing schriftelijk inzenden, zullen de volgende prijzen uitgeloot worden :

1e prijs : Een wekker.
2e » Een brieventasch (portefeuille).
3e » Een inktkoker.
4e » Een kistje van 25 uitmuntende sigaren.

Geen Grijs Haar meer !!!
« De Nieuwe Londen »
Te koop bij Apothekers, Drogisten, Haarverfkoopers en Kruiers.

NELIE

(3e VERVOLG).

Een heelen Zondagnamiddag konden de kinderen De Vliegher onder elkander met de kaart spelen. Het genoegen dat ze dan smaakten konden oningewijden niet eens beseffen. Het sproot voort uit hunne innige genegenheid jegens elkander, uit den voortdurenden bloei hunner zaken en ook uit de zekerheid, dat hun rijkdom buiten hunne hoeve door niemand werd vermoed.

Nooit werd tusschen de broers en zusters, die geene geheime voor elkander hadden, de naam van Sophie De Groot of die van haar kind uitgesproken. Het was aan den omgang van allen te zien, het was te hooren aan de natuurlijkheid der samenspraken, dat die menschen door het leven rolden, alsof de geboorte van dit kind in dergelijke omstandigheden eene alledaagsche zaak zonder gevolgen was ; of wel, dat de ramp in den roes van het najagen van geld en goed geheel en al uit hunne herinneringen was gewischt.

Waar Sophie De Groot zich bevond en of ze dood of levend was, wist men op de Groene Stee niet. Zelfs had Janoom, de bewoner der Schaliënstee, sinds lang geene berichten over haar vernomen.

Sophie had dan ook Antwerpen verlaten. Haar dochtertje, dat zij, ter herinnering aan haren vader, den naam Cornelia had gegeven, werd in het gesticht der verlaten kinderen opgevoed.

In deze wijkplaats der rampzalige kleinen, door de openbare en bijzondere liefdadigheid der Antwerpenaars als een der edelste gedenkteekens der menschelijke liefdadigheid en naastenliefde tot stand gebracht, sleet Nelie De Groot hare kinderjaren.

Hare speelkameraadjes, de meesten althans, genoten van tijd tot tijd de zoete indrukken der ouderliefde. Vader was tot de gevangenis veroordeeld, moeder was van haren man gescheiden. Deze had hare kinderen vrijwillig verlaten, aan genen waren de ouderlijke rechten ontzegd. De liefdadigheid had al deze kleinen aan hunne vaders en moeders ontnomen, omdat ze deze namen niet waardig waren. Niet zelden hadden weldoeners die kinderen uit den bittersten nood gered. De meeste kleinen kregen, van tijd tot tijd, een hunner ouders te zien. Hoe plichtig dezen ook waren, de kinderen beseften dat niet. Zij gevoelden slechts, dat zij zich in de armen van vader of moeder bevonden. Weinige uitgezonderd, of zij hadden oomen of tanten, oudere broeders of zusters, die door hunne lieftalligheid de misdaad of althans de onbarmhartigheid der ouders trachten goed te maken.

Nelie De Groot had, gedurende haar verblijf in het gesticht, geen enkel bezoek van hare familieleden gehad.

Door haar bekoorlijkheid en haar voorbeeldig gedrag, had zij echter de genegenheid van al hare oversten gewonnen.

Met haar lief, zoet aangezichtje, heur blonde haren, haar slank middeltje en haar zwierig opgeschoten gestalte deed ze zich als een edelmanskind voor.

Daar was echter op haar fijn aangezichtje, met zijn onderscheiden, edele trekken een zweem van de Kempische frischheid, welke niet zelden met stugheid samenvloeit en hier door de blanke kleur eene melancholische terughouding heenspeelde. De tegenstelling tusschen haar hoog, aansluitend zwart kleed en hoedje met den weelderigen groei harer goudblonde haren ; de overgang tusschen deze tonen, welke de kleur der halve schaduw, die op haar aangezicht viel, kenmerkte ; de wondere evenmaat van hare ledematen — dat alles vormde van dit verlaten kind een der schoonste wezens welke het oog vermocht te aanschouwen.

Mevrouw Du Pont, eene der weldadigste dames uit de Antwerpsche groote wereld, de voornaamste weldoenster van het gesticht, had eene bijzondere genegenheid voor Nelie De Groot opgevat.

Mevrouw Du Pont had hare twee kinderen kort achter elkander verloren. Daardoor had ze zich zoo geknakt gevoeld, dat ze zich geheel van de wereld afzonderde. Zij zou haar onmetelijk fortuin tot leniging der smarten, tot onderstand der rampzaligen aanwenden. Zij zou voorlaan de moeder der verlatenen, der weeskinderen zijn. Zij verleende hun stoffelijken onderstand. Zij bezocht de gestichten zelve en verstond het, als geene andere, den kinderen genoegen te verschaffen, zonder den tact uit het oog te verliezen, die daarbij vereischt wordt.

Hoewel Mevr. Du Pont reeds vele teleurstellingen had ondervonden en ondankbaarheid haar niet meer verwonderde, bleef zij voortgaan met goed te doen. Zij was inderdaad eene der weinigen, die het goede om het goede zelf doen en daar alleen hun genoegen in vinden.

Nelie De Groot werd de lievelinge der dame. Zij was de meest verlatene van het gesticht. Het liefelijk voorkomen en het aangenaam karakter van het meisje zullen er ongetwijfeld toe bijgedragen hebben Mevr. Du Pont jegens haar in te nemen.

Mevrouw Du Pont was door de ondervinding tot het besluit gekomen dat het belang der kinderen eischte, dat dezen niet boven hunnen stand werden opgevoed. Ook oordeelde zij het doelmatig de meisjes van den buiten tot het landleven op te leiden.

Zij kende echter den bijzonderen toestand van Nelie. Zij voorzag dat het kind voor den landbouw geenen aanleg zou hebben. Nelie leerde buitengewoon goed. Voor haar zou dus eene uitzondering worden gemaakt. De dame zond haar gedurende zes jaar naar Duitschland, Frankrijk en Engeland. Nelie verbleet te Parijs, Dresden en Londen, om er zich in de vreemde talen te bekwamen. Zij keerde als negentienjarige juffer te Antwerpen terug. Tijdelijk verbleef zij bij Mevr. Du Pont, in afwachting dat deze voor haar eene behoorlijke plaats als gouvernante zou hebben gevonden.

V.

Niet lang duurde het, of de beste gelegenheid deed zich voor. Toevallig sprak Mevr. Du Pont met Mevr. Reisswitz over de opvoeding der kinderen, wanneer deze laatste haar verklaarde, dat zij eene gouvernante voor hare dochtertjes zocht.

De liefdadige dame zou zelve hare beschermelinge voorstellen.

Reisswitz, een der voornaamste bankiers van Antwerpen, bewoonde een prachtig hotel op de Van Eycklei aan het Park. Hij zelf verbleefde daar weinig. Zijne bureelen bevonden zich in de oude stad, waar hij het grootste deel van zijnen tijd doorbracht, als hij niet op reis was.

Mevr. Du Pont en Mej. Cornelia De Groot verschenen in de woning van Reiswitz. Zij werden door de dame des huizes in haar salon ontvangen.

— Dat is dus de juffer ? sprak mevr. Reisswitz, Nelie de hand reikend. Gelief u neer te zetten. Wij zullen spoedig eens zijn.

Nelie haalde de certificaten te voorschijn, waarin de bestuursters der pensionaten, die zij had bezocht, verklaarden, dat zij volkomen bevoegd was, in de vreemde talen en de andere leervakken les te geven.

Mevrouw Reisswitz overlas deze stukken met aandacht, iets wat zelden in dergelijke gevallen geschiedt, en zegde :

— Het is goed, ik heb alle waarborgen. Mijne vriendin staat insgelijks voor de opvoeding in ?

— Geheel en al, antwoordde mevr. Du Pont. Zij vond de laatste opmerking onkiesch, en was er in 't geheel niet om tevreden, daar zij in een bijzonder gesprek de beste inlichtingen aan de dame van den bankier gegeven had, over alles wat het karakter en het gedrag van juffer De Groot betrof. Mevrouw Du Pont keurde het insgelijks in haarzelve dat mevrouw Reisswitz aan Nelie nog de gelegenheid niet gegeven had een enkel woord te spreken. Zij wilde voorkomen, dat de dame zich inbeeldde, dat deze een aalmoes gaf een liefdadig werk verrichte met juffer in te nemen.

— Mevrouw mag zich gelukkig Nelie als gouvernante te hebben, zegde de weldoenster, uit gewoonte het verlaten meisje met haren vollen naam te noemen en op eenen toon die duidelijk te kennen gaf wat zij bedoelde, Indien wij niet 't akkoord geraken, kan de jufvrouw onmiddellijk bij de Gravin du Parc de la Chevalerie in dienst komen, die schitterende voorwaarden heeft gesteld.

— Uw naam is Nelie, mejuffrouw, richtte zich mevrouw Reisswitz tot het meisje, wel een weinig geroerd door de woorden van hare vriendin. Daarom lagen in haren toon eene vertrouwelijkheid en eene vriendelijkheid opgesloten, die haar anders vreemd waren.

— Nelie, een schoone naam, hervatte zij. De heldinnen der Engelsche romans heeten veelal Nelly. Uwe is toch geene Engelsche.

— Neen, mevrouw, antwoordde de liefdadige dame. Ik heb u de gewenschte inlichtingen gegeven. Spreken wij over de voorwaarden.

— Juist, antwoordde mevrouw Reisswit, die inzag, dat zij onbedachtzamelens een onvoorzichtig woord gesproken, dat Nelie hadde kunnen bedroeven. Welke voorwaarden stelt de juffer ?

(Wordt voortgezet.)